

Episode 6 – Når matematikk gir mestring – Glenn som medforsker

Velkommen til *Matematikk for livet* – en podkastserie utviklet ved Universitetet i Stavanger, i samarbeid med Nord Universitet, med støtte fra NFU og finansiert av Stiftelsen Dam.

Serien er en del av prosjektet *VERDI – Utvikling av ressurser for å forstå hverdagen gjennom inkluderende forskning*.

Jeg heter Francesca Granone, og jeg er førsteamanuensis i matematikdidaktikk ved Universitetet i Stavanger.

I denne episoden skal du få møte Glenn Knudsen, en av våre medforskere i prosjektet VERDI. Glenn jobber ved Rema 1000, og har lang erfaring med å bruke matematikk – ikke bare i forskning, men i hverdagen.

Gjennom samtalen skal vi snakke om hvordan måling, sekvensering, planlegging og refleksjon skjer naturlig når vi jobber, handler, lager mat eller beveger oss fra sted til sted – og hvordan disse erfaringene har formet hans rolle som medforsker.

Francesca:

Glenn, kan du fortelle litt om deg selv og jobben din på Rema 1000?

Glenn:

Jeg er 33 år. Fikk min diagnose asperger syndrom da jeg var 7 år. Fikk god hjelp på skolen til å lære å klare meg selv, men Skolen interesserte meg ikke veldig, kjekt å lære fakta, men alt for mye som ikke var interessant for meg. Matematikk var også vanskelig for meg når det var skriftlig, muntlig gikk bedre. Min store interesse er aviation og skipstrafikk så da jeg fikk sertifikatet som 18 åring var det til Sola jeg kjørte mest.

Flyttet for meg selv for ca 10 år siden og klarer meg godt selv. Har arbeidet på Rema 1000 siden jeg fikk praksisplass gjennom skolen, har fått kompetansebrev i salg og service og trives stort sett med det.

Francesca:

Du jobber jo i butikk, der det hele tiden handler om tall, priser, tid og organisering. Hvordan bruker du matematikk i arbeidet ditt, tror du?

Glenn:

Jeg bruker matematikk når jeg f.eks. sette på plass varer. Da må jeg beregne hvor mye jeg kan stable i høyde, hvor stor plass varene trenger, jeg kategoriserer og setter ting på plass der de skal være. Estimering er noe jeg bruker veldig mye f.eks. mengden av varer og hvor tunge de er, hvor lange tid jeg bruker på varer.

Så sitter jeg i kassen og her er det tallsystemer, legge i sammen og trekke fra, selv om vi har kasseapparat som ofte gjør jobben så bruker jeg også matematikk og gjør jobben inne i hodet noen ganger.

Francesca: Er det noe du synes er lett, og noe som er mer utfordrende?

Glenn:

Når det gjelder å bruke matematikk i jobben min så synes jeg ikke det er særlig vanskelig. Ting som kan være utfordrende har mer med sosiale biten å gjøre for meg som er en Asperger, derfor liker jeg aller best å være bak i butikken og jobbe med varer.

Francesca:

Hva med fritiden – bruker du matematikk der også, kanskje uten å tenke over det?
(for eksempel når du planlegger dagen, lager mat, eller tar buss og tog?)

Glenn:

Ja i min fritid bruker jeg matematikk mye. Jeg estimerer alltid Tiden til og fra jobb, bruker alltid klokken som virkemiddel, jeg trener med å gå til og fra jobb og svømmer antall runder. Dette er blitt et mønster hos meg.

Jeg handler alltid for flere uker av gangen og da er planlegging, sjekking av dato og telling antall matvarer. Jeg lager mye mat og da blir det måling og veiing. I min fritid bygger jeg skip av lego. Da går jeg inn og ser på bilder, estimerer og måler slik at jeg får lengden i forhold til bordet som jeg bygger skipet på.

Jeg liker alltid å være godt forberedt og vite hva som skjer i fremtiden sånn noenlunde derfor er jeg alltid tidlig ute.

Francesca:

Du er også medforsker i prosjektet VERDI.

Kan du fortelle litt om hvordan du ble med, og hva det betyr for deg å være medforsker?

Glenn:

Min mor og Francesca hadde et prosjekt først. Francesca fikk da vite at jeg hadde Aspergers og da hun skulle starte et nytt prosjekt spurte hun min mor om jeg kunne tenke meg å være. Det måtte litt overtalelse til da jeg ikke liker å være med på ukjente ting, det har vært utfordrende fordi jeg ikke liker å snakke foran masse mennesker, liker ikke å være i søkelyset, men det har vært spennende og lærerikt, jeg har lært at jeg kan mye matematikk, og så har jeg tilført lærdom til Francesca ved å vise henne hvordan jeg tenker. Har møtt veldig mange kjekke mennesker både på konferanser og ved tilstelninger.

Det som er det viktigste for meg er at hvis jeg kan hjelpe noen andre som har utfordringer med å lære så er det bra. Jeg ønsker at alle skal forstå at ikke alle tenker og lærer likt, og at det er ok. Så for meg har det vært veldig å være en del av dette prosjektet med inkluderende forskning. Så håper jeg at resultatet av dette prosjektet vil bane vei for nytenkning i tillæring til barn med spesielle behov

Francesca:

I prosjektet vårt har vi utviklet mange ressurser som viser hvor mye matematikk finnes i hverdagen –

enten det gjelder å planlegge reiser, lage mat eller forstå priser og rabatter.

Hva har du syntes har vært mest interessant i dette arbeidet?

Glenn:

Det som jeg synes har vært det mest interessante er å ha faktisk fått møte andre som har utfordringer som meg, og alt vi skal lære av matematikk for å klare å håndtere den daglige hverdagen. At det faktisk er så mye matematikk jeg faktisk kan uten å ha tenkt over det.

Francesca:

Hvordan opplever du samarbeidet mellom forskere og medforskere?
Hva skal til for at alle skal kunne bidra på sin måte?

Glenn:

Jeg opplever det som veldig bra. Jeg føler i hvert fall jeg har fått en større forståelse av hvordan forskeren tenker, og at jeg har fått tilbakemelding på at jeg tilfører læring til dem.

Jeg tenker at å være ærlig når vi ikke forstår og stille spørsmål, tålmodighet med oss som tenker annerledes, ha en god kommunikasjon og respekt for at ikke alle tenker likt.

Francesca:

Glenn, du har sagt tidligere at matematikk er overalt – også på jobben.
Hvis du skulle gi ett råd til lærere eller foreldre, hva vil du si er viktig for å hjelpe barn og unge til å forstå matematikk i hverdagen?

Glenn:

I mitt fremlegg i Bratislava så sa jeg dette på engelsk, men har oversatt til norsk og det er:

Du vet ikke hvordan jeg tenker når jeg løser et problem eller en utfordring, men hvis du spør meg så finner du det ut. Mange barn med min diagnose tenker likt, men de tør ikke alltid å si fra, eller vet ikke hvordan de skulle sagt fra, så da kan jeg være den stemmen.

Derfor er det viktig for foreldre og lærere og alltid bruke god tid, tålmodighet, prøve å sette seg inn i barnets verden og ikke bli irritert!

Det å gi barn gode tilbakemelding som igjen gir mestringsfølelse er noe som driver alle mennesker fremover til og med oss som trenger med støtte for å få det til. Jeg har alltid fått støtte fra familien min, lærere, venner og dette har gitt meg motivasjon.

Når jeg begynte på dette prosjektet var noe av det verste å stå foran mange mennesker, mor mi måtte lese opp for meg, men i Bratislava stod jeg selv og fortalte og det ga meg mestringsfølelse så det holdt.

Francesca:

Hva har du selv lært mest av gjennom å være med i prosjektet – både som person og som medforsker?

Glenn:

At det jeg gjør er meningsfullt og at jeg er viktig som medmenneske, at jeg har tilført læring til prosjektet – at alle mennesker skal ha en plass i samfunnet – og at jeg er veldig heldig som har alle mine rundt meg – at jeg kan faktisk dra på ferie, være selvstendig.

Uten hjelp og støtte helt tilbake til barndommen vet jeg ikke hvordan det hadde gått, mine foreldre har alltid vært åpne om at jeg har en diagnose og for mine medmennesker har dette alltid vært ok. Har aldri blitt erta eller mobba, alle har på en eller annen måte støttet meg så derfor har jeg et flott liv i dag.

Gjennom samtalen med Glenn ser vi hvordan matematikk ikke bare er noe som skjer i klasserommet, men noe som vever seg inn i alt vi gjør – på jobb, hjemme, og i bevegelse gjennom dagen. Når vi anerkjenner erfaringene til mennesker som Glenn, lærer vi også mer om hvordan matematikk kan forstås, læres og brukes på mange måter – og hvordan samarbeid mellom forskere og medforskere gjør denne forståelsen rikere.

Vi nærmer oss slutten av denne episoden.

Hvis du synes innholdet var interessant, må du ikke gå glipp av de neste episodene.

Du har hørt *Matematikk for livet* – en podkastserie utviklet ved Universitetet i Stavanger.

Takk for at du lyttet – og husk: matematikk handler ikke bare om tall, men om livet selv.